

Arrest

nr. 222 828 van 19 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 23 december 2015, verklaart er zich op 4 januari 2016 vluchteling.

1.2. Op 21 december 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Turkan van het district Khenjan in de provincie Baghlan. U bent Tadzjiek van origine.

Uw problemen begonnen de dag voor uw vertrek uit Afghanistan. U had reeds twee maanden een geheime relatie met een vrouw uit uw dorp toen u hierop betrapt werd door diens moeder. De dag daarop werd zij gedood door haar vader. Hierop besloot u het land te ontvluchten.

U heeft Afghanistan verlaten op 10 november 2015 en reisde via Iran, Turkije en de balkanroute richting België. U kwam in België aan op 23 december 2015, waarna u hier op 4 januari 2016 asiel aangevraagd heeft.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw taskara, een brief van het districtshuis en de enveloppe waarin beiden verstuurd werden.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I, p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat de kennis omtrent uw eigen dorp beperkt en zelfs tegenstrijdig is. U claimt initieel dat Turkan geen deel is van een regio en dat het geen subdorpen heeft (CGVS I, p.3). Plots zou uw oom dan in Turkan wonen, zijnde in Ghozare Bedak, wat de naam van 'de regio' is volgens u (CGVS I, p.4). Weer wat later zou verklaarde u dat er wel degelijk een regio genaamd Turkan is wanneer u claimt dat alle dorpen rond uw dorp Turkan zouden heten (CGVS I, p.5). Als u gevraagd wordt meer informatie te geven over het subdorp waar uw oom woont, blijft u opzettelijk vaag. U vertelt enkel dat er een brug is (CGVS I, p.4). Er wordt u gevraagd om omliggende dorpen op te sommen maar u noemt enkel twee subdorpen (CGVS I, p.5). Er wordt u nogmaals gevraagd om de dorpen rond uw dorp te noemen. U ontwijkt wederom de vraag door te vertellen over de entiteiten die er in uw buurt wonen en de aanwezige waterstromen. U wordt de vraag nogmaals gesteld maar u kan slechts één dorpsnaam geven. U krijgt een laatste maal de kans om de vraag te beantwoorden. U slaagt er slechts in vier dorpen te noemen, die overigens volgens uw eigen verklaringen 'ver' liggen (CGVS II, p.3). Ook dit klopt niet. Ze liggen immers vrij dicht van uw dorp. Bovendien slaagt u er niet in de volgende nabijliggende dorpen te noemen: Seya Choub Mazar, Dasht Amrout, Markaz Khaenjan, Qaber Zeba, Maddrasa Khonna, Kachari. U wordt gevraagd naar twee dorpen uit uw district, niet zo heel ver van het uwe: Bostan en Qoul Asyab. U antwoordt telkenmale dat die niet bestaan (CGVS II, p.3). Dat u niet eens nabijgelegen dorpsnamen herkent wanneer u ermee geconfronteerd wordt en u zelfs beweert dat zij niet zouden bestaan, versterkt het vermoeden dat u niet afkomstig bent uit Khenjan.

Gevraagd naar stamnamen van de mensen uit uw dorp, geeft u enkel aan waar er enkele groepen vandaan komen, u slaagt er niet in stamnamen te noemen (CGVS I, p.3). De dichtstbijzijnde kliniek of ziekenhuis zou in Khenjan zijn. Dat iemand uit Turkan niet weet dat er een vlakbij, in het naburige dorp Jar Kaowa een ziekenhuis is, is vrij onwaarschijnlijk (CGVS I, p.13).

U beweert dat u niet met de auto naar het districtscentrum zou kunnen rijden vanuit uw dorp (CGVS I, p.3) omdat er geen geplaveide weg is in uw dorp of in de buurt van uw dorp (CGVS II, p.3). Later herhaalt u dit (CGVS I, p.7 en CGVS II, p. 3). Uw dorp ligt echter vlak aan de hoofdweg die u in de mogelijkheid stelt naar het districtscentrum te gaan per auto. Diezelfde snelweg zou volgens u bovendien slechts in twee richtingen lopen: naar Andarab of Kabul (CGVS I, p.14). Dat u niet weet dat de snelweg opsplijt in Khenjan en ook naar Doshi loopt, is frappant. Bovendien zou de geplaveide weg volgens u eindigen in Andarab, hetgeen evenmin strookt met de werkelijkheid (CGVS I, p.14). Bovendien weet u niet door welke districten diezelfde hoofdweg naar Kabul loopt (CGVS II, p.3), ondanks het feit dat u zelf de weg heeft afgelegd (CGVS II, p.7).

Er wordt u gevraagd welke dorpen u passeert tussen het districtscentrum en het district Doshi. Volgens uw verklaringen zou u echter meteen in Doshi uitkomen (CGVS II, p.3). Ook dat klopt niet. U kent ook niet alle omliggende districten. Zo slaagt u er niet in Shinwari te noemen (CGVS I, p.4). Meer zelfs, u heeft nog nooit van Shinwari gehoord (CGVS I, p.4). U weet de andere districten echter wel foutloos te noemen. Dat wijst op een ingestudeerd karakter van uw kennis. Dat vermoeden wordt nogmaals bevestigd wanneer u beweert dat de aangrenzende districten allen tot uw provincie behoren (CGVS I, p.4). U heeft er geen idee van welke districten er al dan niet deel uitmaken van uw provincie, dan wel van een aangrenzende provincie. In het tweede gehoor wordt u bovendien gevraagd of u nog andere districten van Parwan kent buiten Salang, waarop u negatief antwoordt (CGVS II, p.4). U weet niet dat uw district grenst aan Shinwari, noch dat die laatste een district uit de provincie Parwan is.

Gevraagd naar de omliggende provincies, slaagt u er niet in om spontaan Panjshir te noemen (CGVS II, p.7). Takhar zou bovendien niet aan uw provincie grenzen (CGVS II, p.7). U zou vanuit de provincie Parwan meteen terecht komen in het district van de hoofdstad, Kabul (CGVS II, p.7). Het is frappant dat u niet weet dat u eerst nog andere districten van Kabul dient door te reizen alvorens de hoofdstad te bereiken, te meer omdat u zelf aangeeft die weg genomen te hebben (CGVS II, p.7).

Bovendien beweert u dat de 'Salang Pas' (een beruchte bergpas) niet bestaat maar vertelt u wel – zonder dat u daarnaar gevraagd wordt – over de Salang tunnel (CGVS II, p.3-4). Het feit dat u van het ene niet weet en omtrent het andere ongesolliciteerde informatie geeft, duidt op het ingestudeerde karakter van uw kennis. Bovendien heeft u ook geen weet van het grote incident dat er zeven jaar geleden plaatsvond en leven kostte aan meer dan honderdvijftig mensen. In uw eigen woorden 'er is geen groot incident geweest.' U weet ook niets van de grote reddingsactie die daarop plaatsvond (CGVS II, p.4) en waarbij het nationale leger met hulp van de NATO de overlevende slachtoffers uit hun hachelijke positie bevrijdden.

U heeft overigens ook geen idee van de goudmijnen in het nabijgelegen district en herkent ook de naam er niet van als u die gegeven wordt (CGVS I, p.14). Er kan echter redelijkerwijze verwacht worden dat iemand die zijn hele leven doorgebracht zou hebben in Turkan (CGVS I, p.3), over een de hierboven beschreven geografische kennis van de regio beschikt.

Niet enkel uw geografische kennis schiet ruim tekort. U stelt een groot gebrek aan vertrouwdsheid met bekende personen uit uw verklaarde regio van herkomst tentoon. Zo kan u nagenoeg geen namen herkennen als ze u gegeven worden. U herkent onder andere niet de naam van een voormalige districtschef van Khenjan, een lid van de provincieraad, een voormalige provinciegouverneur, de schaduwdistrictchef van de taliban, de woordvoerder van de politie in uw district, noch de commandant die verantwoordelijk is voor het checkpoint in Khenjan (CGVS I, p.15). U wordt gevraagd wie de provinciegouverneur was op het moment dat u het land verliet. U geeft de correcte naam en geeft bovendien ongevraagd de naam van zijn voorganger (CGVS II, p.8). U weet echter niet wie gouverneur was voor Sultan Mahmoed Ebdai, noch herkent u de namen van verschillende voorgaande provinciegouverneurs van Baghlan wanneer die u gegeven worden (CGVS II, p.8). Het feit dat u zelfs namen niet herkent als ze u gegeven worden, duiden erop hoe weinig u op de hoogte bent van prominente personen uit uw verklaarde regio van herkomst.

Daarnaast schiet uw algemene kennis over Afghanistan eveneens tekort.

Zo weet u niet wie het hoofd van de taliban was bij uw vertrek, noch wie voor mullah Omar aan de macht was (CGVS II, p.9). U claimt geheel verkeerdelijk dat mullah Omar gedood zou zijn 'door de Amerikanen, toen Ahmad Sjah Massoud gedood werd, werd hij ook gedood' (CGVS II, p.8). Ahmad Sjah Massoud liet het leven in 2001, terwijl mullah Omar pas stierf in 2013. Opnieuw dient geconstateerd te worden dat u informatie door elkaar haspelt, wat hint naar een ingestudeerd karakter van uw verklaringen.

U weet wie Dostum is maar heeft er geen idee van tot welke partij hij behoort (CGVS II, p.8). Dat is frappant, daar Dostum zijn eigen partij leidt. U weet niet welke job Ghani uitoefende voor hij president van Afghanistan werd. U weet zelfs niet met welke politieke partij hij geaffilieerd is, noch tot welke stam hij behoort. U weet ook niet welke studies hij gevolgd heeft (CGVS II, p.9). Ook over de vorige president weet u bitter weinig te verhalen. Zo weet u niet tot welk stam Karzai behoort, noch tot welke politieke partij hij behoort (CGVS II, p.9)

U heeft er geen idee van welke partijen er aan de macht waren toen u het land verliet (CGVS II, p.4). Bovendien dient u zelf nog eerst te vragen wie er dan wel aan de macht was toen u het land verliet. U weet overigens niet dat Afghanistan op het moment van uw vertrek met twee regeringsleiders zat, namelijk Ghani en Abdullah Abdullah (CGVS II, p.4). U weet niet tot welke partij die laatste behoort, ondanks het feit dat u zelf claimt: 'wij hebben op hem gestemd' (CGVS II, p.9).

Uw weet niet wat de nationale sport van Afghanistan is. U twijfelt immers tussen free fighting en Buskashi (CGVS I, p.15). U bent niet bekend met het volkslied van Afghanistan, noch kent u de dag waarop het land zijn onafhankelijkheid viert. U kan ook geen bekende cricketspelers noemen (CGVS I, p.15).

U zou naar Afghan Star gekeken hebben in Afghanistan en u noemt een naam van een winnaar, doch deze werd niet teruggevonden in de op het CGVS beschikbare informatie (CGVS I, p.14). U kan ook niet aangeven wie het seizoen daarvoor won en wat zijn of haar talent was. U weet niet wie op de tweede plaats terecht kwam (CGVS I, p.14). U claimt naar de radio te hebben geluisterd (CGVS I, p.13), maar kan evenwel geen radiostations opnoemen al u die gevraagd worden (CGVS I, p.14). U claimt tv gekeken te hebben, namelijk: 'voetbal, films, nieuws en dergelijke' (CGVS II, p.5). Desondanks slaagt u er niet in om enkele bekende nieuws-presentatoren te noemen, noch kan u de titels van populaire Afghaanse films geven.

Bovendien slaagt u er niet in consistent te zijn door uw verschillende verklaringen door. Zo bevatten uw verschillende verklaringen meerdere tegenstrijdigheden. Zo beweert u op het tweede gehoor bij het CGVS dat u geen radio zou hebben gehad (CGVS II, p.4). Nochtans verklaarde u eerder dat u er wel een zou hebben in huis gehad (CGVS I, p. 13).

U verklaarde op DVZ gewerkt te hebben als 'landbouwer op eigen gronden' (DVZ verklaring, p.4). Op het CGVS ontkent u dit echter (CGVS I, p.6). Uw velden zijn volgens uw laatste verklaringen anderhalve jerib groot (CGVS II, p.5), terwijl die in het eerste gehoor nog twee jerib waren (CGVS I, p.6). U claimt trouwens foutief dat u de eerste keer zou gezegd hebben dat het om tweeënhalve jerib gaat (CGVS II, p.5). Bovendien verklaart u plots dat uw gronden goed waren voor vijf ser zaaigoed (CGVS II, p.5), terwijl u de vorige keer nog de oppervlaktemeting in mann aanduidde (CGVS I, p.6). Als u gevraagd wordt wat het verschil is tussen ser en mann, claimt u plots geen idee te hebben wat mann is (CGVS II, p.6). Overigens weet u niet hoeveel biswa in een jerib gaan (CGVS II, p.5), ondanks uw jarenlange scholing (CGVS I, p.5).

Bovendien wordt u gevraagd waarom u niet uw verkiezingskaart heeft voorgelegd, waarvan u op DVZ beweerde dat die nog in Afghanistan zou liggen (DVZ Verklaring, p.8). Op het CGVS ontkent u plots dat u een stemkaart zou hebben (CGVS II, p.10). Bij DVZ verklaarde u dat de reis 7500 dollar zou gekost hebben en betaald zijn door uw broer (DVZ verklaring, p.9). Op het CGVS verklaart u dan plots dat het om 8500 dollar zou zijn en dat er geleend zou zijn bij uw oom voor om uw reis te kunnen sponsoren (CGVS II, p.11).

De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande niets wijzigen. Vooreerst moet er worden benadrukt dat documenten enkel geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen en nooit op zich zelf vermeende feiten kunnen bewijzen. Uit informatie van het CGVS blijkt overigens ook dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en dat het gemakkelijk is om vervalste Afghaanse documenten aan te schaffen, zowel in Afghanistan als in het buitenland.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khenjan gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Khenjan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is

daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS I, p.2 & CGVS II, p.2). U werd tijdens het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS II, p.3). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS II, p.10). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS II, p.3 & p.10).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarover het CGVS beschikt en waarop deze beslissing is gebaseerd, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikelen 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikelen 2, 4, 18 en 19 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie *juncto* artikel 15, c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de

inhoud van de verleende bescherming, en van het zorgvuldigheidsbeginsel *juncto* artikel 62, § 1 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker een kopie voor van enkele bladzijden van zijn paspoort, nadat hij de originele versie van dit paspoort heeft getoond (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij wordt bedreigd omdat hij een geheime relatie had met een vrouw uit zijn dorp. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verblijf in het dorp Turkan in het district Khenjan van de provincie Baghlan. Meer bepaald motiveert de commissaris-generaal dat (i) verzoekers geografische kennis van zijn beweerde onmiddellijke leefomgeving in Afghanistan tekortschiet; (ii) verzoekers kennis van de prominenten in zijn beweerde regio van herkomst gebrekkig is; (iii) verzoekers algemene kennis van Afghanistan eveneens gebrekkig is; en (iv) verzoeker een aantal tegenstrijdige verklaringen aflegde. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verblijfplaats(en) in Afghanistan, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan. Tot slot motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op pertinente wijze dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers herkomst uit het dorp Turkan in het district Khenjan van de provincie Baghlan. In zijn verzoekschrift wijst verzoeker erop dat hij van zijn zevende tot aan zijn vertrek schoolliep, dat hij slechts één keer naar Kabul ging en dat zijn leven bestond uit naar school gaan en thuis helpen. Gelet op verzoekers geboortedatum zoals vermeld in het verzoekschrift (1 januari 1997) (zie evenwel *infra* in verband met de geboortedatum in zijn paspoort) en zijn beweerde vertrek uit Afghanistan eind 2015, heeft verzoeker gedurende elf jaar schoolgelopen in Afghanistan, hetgeen naar Afghaanse normen allerm minst als een lage scholingsgraad kan worden beschouwd, temeer daar hij schoollopen in zijn verzoekschrift naast helpen in het huishouden omschrijft als zijn enige andere bezigheid. In tegenstelling tot wat verzoeker stelt in zijn verzoekschrift, kan dan ook wel degelijk een gedegen kennis van zijn omgeving en van Afghanistan in het algemeen van hem worden verwacht.

Uit een lezing van de motieven in de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers kennis van zijn regio van herkomst echter op meerdere punten gebrekkig is. Zo weet hij zijn eigen dorp, Turkan, niet te plaatsen als regio dan wel als subdorp, is zijn kennis van omliggende dorpen gebrekkig, kan hij de namen van de stammen in Turkan niet geven, weet hij niet dat er in het vlakbij Turkan gelegen dorp Jar Kaowa een ziekenhuis is, is zijn kennis van de omliggende districten en provincie gebrekkig, zijn zijn verklaringen over de Salang Pas onaannemelijk en heeft hij geen kennis van nabijgelegen goudmijnen. Eveneens blijkt dat hij de namen van verschillende prominenten uit zijn beweerde regio niet kent en schiet ook zijn algemene kennis over Afghanistan tekort. Waar verzoeker dienaangaande wijst op zijn verklaringen tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met name het geven van wandelafstanden in minuten en het geven van details over één bepaald graf in een verderop gelegen kerkhof, dient erop gewezen dat deze kennis ook door zelfstudie en/of door overdracht door derden kan worden verworven en bijgevolg niet volstaat om zijn voorgehouden herkomst alsnog aannemelijk te maken en/of om de motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Verzoeker kan, gelet op de voormelde motivering uit de bestreden beslissing, dan ook niet worden bijgetreden in zijn bewering in onderhavig verzoekschrift dat zijn verklaringen *“uitermate realistisch en doorleefd”* zijn. Het enkele feit dat verzoeker inzake wandelafstanden en een graf volgens hem doorleefde verklaringen heeft afgelegd, doet bovendien geen afbreuk aan het feit dat ook verzoekers kennis over de prominenten uit zijn beweerde regio van herkomst en over Afghanistan in het algemeen eveneens tekortschiet, zoals op pertinente wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, waaromtrent verzoeker voor het overige geen enkel concreet en inhoudelijk verweer voert in zijn verzoekschrift. In zoverre verzoeker meent dat hij over andere zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst gedetailleerde en doorleefde verklaringen heeft afgelegd die in de bestreden beslissing niet worden weerlegd, dient erop gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Uit het loutere feit dat een bepaald element niet uitdrukkelijk in twijfel wordt getrokken in de bestreden beslissing kan dan ook niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal een dergelijk element geloofwaardig zou hebben bevonden. De in de bestreden beslissing opgenomen motieven betreffen immers enkel de argumenten die de negatieve beslissing schragen en spreken zich dus niet, in positieve of negatieve zin, uit over andere elementen die in verzoekers verklaringen doorheen zijn asielpprocedure aan bod kwamen en die niet doorslaggevend zijn om de bestreden beslissing te motiveren. Verzoeker laat na *in concreto* uiteen te zetten waarom volgens hem zijn verklaringen over andere zaken betreffende zijn beweerde regio van herkomst alsnog deze beweerde herkomst aannemelijk zouden maken en/of op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht zouden kunnen werpen. Dergelijk verweer is niet dienstig.

In zijn verzoekschrift voert verzoeker bij de uiteenzetting van de feiten nog aan als volgt:

“Verzoekende partij betwist de rapportering van het gehoor waar dit volgens verwerende partij de indruk heeft dat haar kennis over haar regio gebrekkig of ingestudeerd overkomt en wijt deze beweerdelijke tekortkomingen aan een slechte vertaling door de tolk. Naar haar mening is de vermelding in de rapporten dat zij de tolk goed begrijpt niet gelijk te stellen met een correcte vertaling.”

Er dient vastgesteld dat verzoeker nalaat *in concreto* te duiden wanneer er tijdens zijn gehoren op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen sprake zou zijn geweest van een slechte vertaling. Het is niet ernstig om in onderhavig verzoekschrift op algemene wijze te beweren dat er sprake was van een slechte vertaling telkens wanneer verzoekers kennis over zijn regio van herkomst gebrekkig en/of ingestudeerd voorkomt. Verzoeker diende eventuele problemen met de tolk tijdens het gehoor te melden, doch liet na dit te doen en verklaarde bovendien op het einde van zijn eerste gehoor dat hij al zijn problemen heeft kunnen uiteenzetten (gehoorverslag CGVS 4 oktober 2017 (hierna: gehoor I), p. 16) en op het einde van het tweede gehoor bevestigde hij dat hij de tolk goed had begrepen (gehoorverslag CGVS 7 december 2017 (hierna: gehoor II), p. 11). Er liggen dan ook geen concrete elementen voor waaruit zou kunnen blijken dat er tijdens verzoekers gehoren op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen sprake zou zijn geweest van enige vertaalfouten of -problemen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten door de commissaris-generaal niet worden tegengesproken *“of anderzijds gedocumenteerd”* zodat deze feiten *“in de kern”* aannemelijk en geloofwaardig zijn, verliest hij uit het oog dat in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden herkomst uit het dorp Turkan in het district Khenjan van de provincie Baghlan, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan.

Vervolgens dient vastgesteld dat de door verzoeker voorgelegde documenten niet van aard zijn op de motieven in de bestreden beslissing en/of op de voorgaande vaststellingen een ander licht te werpen. Zo dient er vooreerst op gewezen dat de voorgelegde taskara (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) en het ter terechtzitting neergelegde (en getoonde) paspoort (rechtsplegingsdossier, stuk 7) inhoudelijk niet overeenstemmen. Tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde verzoeker dat hij zijn taskara twee maanden voor zijn vertrek uit Afghanistan heeft afgehaald (gehoor I, p. 12), dus in het jaar 2015. Tijdens dit gehoor vertaalde de tolk deze taskara, waarin wordt gesteld dat verzoeker in het jaar van de uitreiking (2015) 19 jaar oud was. Bijgevolg zou verzoeker geboren zijn in 1996/1997. Verzoekers paspoort, dat in 2013 werd uitgereikt en dus voorafgaand aan het afleveren van de taskara, vermeldt echter dat verzoeker werd geboren op 4 mei 1994, waardoor verzoeker in 2015 reeds 21 jaar oud was. Hierdoor komt ook de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn scholing en zijn dagelijkse bezigheden in Afghanistan op de helling te staan. Tevens dient vastgesteld dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij nooit een paspoort heeft gehad (administratief dossier, stuk 19, verklaring 24). Dat verzoeker ter terechtzitting toch een origineel Afgaans paspoort toont, is een bijkomende indicatie dat verzoeker de Belgische asielinstanties geen zicht wenst te bieden op zijn herkomst en zijn werkelijke levensomstandigheden in Afghanistan. De vermelding dat het paspoort op 16 juli 2013 werd uitgereikt in Baghlan, kan hooguit aantonen dat verzoeker op die dag een paspoort heeft afgehaald in Baghlan, doch volstaat op zich niet om aan te tonen dat verzoeker werkelijk zijn hele leven tot aan zijn vertrek uit Afghanistan heeft verbleven in het dorp Turkan in het district Khenjan van de provincie Baghlan. Dit klemmt des te meer daar het paspoort, dat slechts een geldigheid heeft van 16 juli 2013 tot en met 15 juli 2014, een visum voor drie maanden voor Iran bevat. Dat verzoeker een dergelijk visum aanvraagde en verkreeg, maar desalniettemin in 2015 op illegale wijze naar Iran zou reizen, is niet aannemelijk.

De bewijswaarde van de door verzoeker voorgelegde Afgaanse documenten wordt bovendien ondermijnd door de informatie in het administratief dossier betreffende corruptie en documentfraude in Afghanistan (zie map 'Landeninformatie') waaruit blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie valse Afgaanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert. De door verzoeker voorgelegde brief van de dorpsoudsten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) volstaat op zich dan ook niet om de herkomst van verzoeker en bijgevolg diens vluchtrelaas alsnog *in concreto* aannemelijk te maken. Dit klemmt des te meer daar verzoeker niet weet welke procedure zijn broer zou hebben moeten doorlopen om deze brief te bekomen (gehoor I, p. 12). De enveloppe (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) kan hoogstens aantonen dat verzoeker in België post heeft ontvangen uit Afghanistan.

2.3.2.4. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.5. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.6. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat *“het direct gevolg van de weigering van de toekenning van de internationale bescherming van verwerende partij ertoe leidt dat verzoekende partij enkel naar het Afghanistan waar een intern gewapend conflict over het hele grondgebied heerst kan teruggaan”*, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Verzoekers bewering dat er op het hele Afghaanse grondgebied sprake is van een gewapend conflict, staat hij middels geen enkel stuk en valt verder niet te rijmen met zijn bewering dat de commissaris-generaal niet zou hebben onderzocht of verzoeker al dan niet over een intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet beschikt.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Khenjan in de provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juni tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER